

UITSPRAAK

SGIM 2020-6

Van

De Geschilleninstantie Mondzorg ex artikel 3 Reglement Geschilleninstantie Mondzorg d.d. 1 januari 2017, hierna te noemen het 'Reglement', van Stichting Geschilleninstantie Mondzorg.

Inzake

De geschilprocedure van A, wonende te B, hierna te noemen 'klaagster', tegen C, tandarts te D, hierna te noemen 'verweerster'.

Verweerster is via de klachtenregeling van de [beroepsorganisatie] aangesloten bij Stichting Geschilleninstantie Mondzorg.

Verloop van de procedure

1. Klaagster heeft bij brief d.d. 27 februari 2020 het geschil bij de Geschilleninstantie Mondzorg aanhangig gemaakt. Klaagster is verzocht aanvullend het geschilformulier in te vullen. De Geschilleninstantie Mondzorg heeft het door klaagster ingevulde geschilformulier op 13 maart 2020 ontvangen.
2. Het door klaagster verschuldigde griffiegeld heeft de Geschilleninstantie Mondzorg op 13 maart 2020 ontvangen.
3. Verweerster heeft op 10 mei 2020 het verweerschrift ingediend.
4. Partijen zijn bij brief d.d. 2 september 2020 uitgenodigd voor een hoorzitting op 9 oktober 2020.
7. De hoorzitting heeft op 9 oktober 2020 plaatsgevonden te Bunnik. Klaagster is ter zitting verschenen, vergezeld van haar advocaat E. Verweerster is ter zitting verschenen.

Het geschil

Verweerster heeft in 2011 bij klaagster een brug rechtsonder geplaatst. Toen klaagster naar een opvolgend tandarts overstapte en deze van mening was dat de brug onvoldoende aansloot en daarmee een risico gaf op schade aan stomp en wortel en - in het ergste geval- verlies van de wortel, heeft verweerster op verzoek van klaagster in 2014 een nieuwe brug gemaakt.

In 2017, oordeelde de toenmalige tandarts van klaagster dat ook deze brug niet goed aansloot.

Klaagster wendde zich opnieuw tot verweerster maar er vond een vervelend en dreigend gesprek met de praktijkmanager van verweerster plaats. Hierom en vanwege het gebrek aan vertrouwen in verweerster heeft klaagster moeten besluiten om elders de brug te laten vervangen.

Klaagster verwijt verweerster dat zij tweemaal een brug heeft geplaatst die onvoldoende aansloot en daarmee telkens verwijtbaar heeft gehandeld. Daarbij twijfelt klaagster of verweerster in 2014 daadwerkelijk een nieuwe brug maakte of slechts de brug terugplaatste. Ook stelt klaagster dat verweerster in 2014 niet heeft gesproken over de wenselijkheid van extractie van element 48.

Klaagster vordert de herstellkosten van de door haar nieuwe tandarts gemaakte brug, zijnde € 2.263,91 alsmede € 500,-- smartengeld voor het ondergaan van de herstelbehandeling. Klaagster maakt daarbij uitdrukkelijk een voorbehoud ter zake vervolgschade als in de toekomst alsnog schade aan de zenuwen zou blijken en klaagster implantaten nodig zou hebben.

Het verweer

Verweerster heeft in 2011 een brug geplaatst en deze in 2014 pro deo opnieuw gemaakt, omdat de nieuwe tandarts van klaagster toen had gezegd dat de brug niet goed zat. Er kan geen twijfel zijn dat er in 2014 een nieuwe brug is gemaakt; klaagster weet ook dat de oude brug er af is geslepen, de pijlers geprepareerd en afgedrukt zijn en dat een nieuwe brug werd gemaakt.

Wellicht is de 47 aan de korte kant geprepareerd, maar de situatie is goed reinigbaar en ook na 4 jaar is er geen cariës of ander tandheelkundig probleem ontstaan. Als de 48 was geëxtraheerd dan had de preparatie wat verder naar cervicaal kunnen liggen. Klaagster wilde dit in 2014 echter niet.

De nieuwe brug functioneerde in 2018 nog steeds goed zonder schade aan de pijlers 44 en 47. Ook bij controles in 2015 en 2016 werden geen cariës, parodontale of endodontische problemen gemeld. Pas na het maken van röntgenfoto's in 2017 meldt klaagsters tandarts dat de brug niet goed aansluit.

Klaagsters huidige tandarts heeft in 2018 element 48 geëxtraheerd en de brug vervangen zonder dat een behandeling van een van de pijlers vanwege cariës of een ontsteking nodig was.

Verweerster heeft klaagster in 2018 aangeboden om tot een passende oplossing te komen maar klaagster heeft dat afgewezen. Verweerster stelt dat de brug (inclusief de gratis gemaakte tweede brug) bijna 10 jaar goed heeft gefunctioneerd en daarmee een heel eind is afgeschreven. Er was geen schade aan de pijlers en de brug had niet vervangen hoeven worden.

Ook het maken van een voorbehoud voor mogelijke schade aan de zenuw in de toekomst is onterecht, nu een kies 10 of 20 jaar na een behandeling alsnog kan afsterven.

Verweerster meent dat zij volledig heeft voldaan aan haar inspanningsverplichting om tot een zo goed mogelijk resultaat te komen.

De beoordeling

Bevoegdheid Geschilleninstantie Mondzorg

De Geschilleninstantie Mondzorg is op grond van artikel 3 Reglement bevoegd om uitspraak te doen over een geschil dat is ingediend tegen een zorgaanbieder die bij de Geschilleninstantie Mondzorg is aangesloten. Zorgaanbieders die aangesloten zijn bij de klachtenregeling van de ANT, KNMT, NVM of ONT zijn tevens aangesloten bij Stichting Geschilleninstantie Mondzorg en vallen derhalve onder de werkingssfeer van het Reglement (artikel 2 Reglement).

De Geschilleninstantie Mondzorg stelt vast dat verweerster aangesloten is bij de klachtenregeling van de [beroepsorganisatie]. Dit houdt in dat verweerster via deze klachtenregeling is aangesloten bij de Geschilleninstantie Mondzorg. De Geschilleninstantie Mondzorg acht zich dan ook bevoegd om met inachtneming van het bepaalde in het Reglement uitspraak te doen over het geschil.

Ontvankelijkheid

De Geschillencommissie Mondzorg overweegt dat het geschil betrekking heeft op ongenoegen als bedoeld in artikel 1 van het Reglement. Klaagster heeft dit ongenoegen als klacht eerst voorgelegd aan verweerster en ondanks tussenkomst van de klachtenfunctionaris van de [beroepsorganisatie] zijn partijen niet tot een oplossing gekomen.

Krachtens artikel 9 sub g van het Reglement is een klager echter niet-ontvankelijk als de gewraakte handeling waarop het geschil betrekking heeft zich vóór 1 januari 2012 heeft voorgedaan. Klaagster moet daarom niet-ontvankelijk worden verklaard voor wat betreft het klachtonderdeel dat betrekking heeft op de in 2011 geplaatste brug. Voor wat betreft het klachtonderdeel, plaatsing van een brug in 2014, verklaart de Geschilleninstantie Mondzorg klaagster ontvankelijk.

Inhoudelijke beoordeling

Voorop gesteld wordt dat het er bij beoordeling van onderhavige klacht de Geschilleninstantie Mondzorg niet om gaat of een en ander beter had gekund, maar of verweerster bij het maken van de brug in 2014 is gebleven binnen de grenzen van een redelijk bekwame beroepsuitoefening.

Na langjarig onder behandeling te zijn geweest van tandarts F is klaagster in 2011 overstapt naar verweerster, in 2012 terug gegaan naar tandarts F, vervolgens in 2014 overgestapt naar tandarts G, om in 2018 opnieuw terug te keren naar tandarts F.

De Geschilleninstantie Mondzorg stelt vast dat klaagster zich tot verweerster wendde, nadat tandarts F had geconstateerd dat de door verweerster in 2011 gemaakte brug niet goed aansloot op pijlerelement 47 en klaagster erop had gewezen dat hierdoor een verhoogd risico op cariësvorming was waardoor de kies verloren zou kunnen gaan, zoals in 2010 ook was gebeurd met het gekroonde element 46.

Uit röntgenfoto's en de door verweerster opgestelde behandelkaart blijkt dat verweerster in 2014 een nieuwe brug maakte en niet de oude brug terugplaatste. Een complicerende factor hierbij vormde de aanwezigheid van het element 48. Verweerster stelt dat zij de wenselijkheid van extractie van de 48 met klaagster besprak en dat klaagster deze kies niet wilde laten trekken. Klaagster ontkent dit.

Nu tandarts F in zijn behandeldossier van klaagster noteerde dat hij op 1 juli 2014 met verweerster telefonisch besprak dat de randaansluiting van de brug beter kon als eerst de 48 eruit zou worden gehaald en de behandelkaart die verweerster opstelde meldt dat op 7 en 24 oktober 2014 extractie van de 48 met klaagster werd besproken, ziet de Geschilleninstantie Mondzorg voldoende grond om de lezing van verweerster te volgen.

Alhoewel de Geschilleninstantie Mondzorg van oordeel is dat de tweede door verweerster gemaakte brug van matige kwaliteit is, stelt zij vast dat in 2018 geen sprake is van cariësvorming of een ander defect. De brug heeft meerdere jaren goed gefunctioneerd, kon goed gereinigd worden en zou, bij een goede monitoring, tot op heden zonder problemen gefunctioneerd kunnen hebben.

De Geschilleninstantie Mondzorg komt op grond van het voorgaande tot de conclusie dat niet is komen vast te staan dat verweerster niet heeft gehandeld overeenkomstig datgene wat van een redelijk bekwam en redelijk handelend tandarts onder de gegeven omstandigheden mocht worden verwacht. De klacht is ongegrond.

Nu de klacht deels niet-ontvankelijk en voor het overige ongegrond wordt verklaard bestaat geen aanleiding tot het toekennen van een schadevergoeding.

Uitspraak

De Geschilleninstantie Mondzorg:

- verklaart de klacht ongegrond;
- wijst de gevorderde schadevergoeding af.

Namens de Geschilleninstantie Mondzorg,

Bunnik, 9 oktober 2020

Met verzenddatum, 19 november 2020